

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 1051/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 22. oktobra 2013

o spremembi Uredbe (ES) št. 562/2006 za zagotovitev skupnih pravil o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah v izrednih razmerah

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 77(1) in (2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Oblikovanje območja, na katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb prek notranjih meja, je eden od največjih dosežkov Unije. Na območju brez nadzora na notranjih mejah je potreben skupen odziv na razmere, ki resno vplivajo na javni red ali notranjo varnost bodisi tega območja, njegovih delov ali ene ali več držav članic, in sicer tako, da se v izrednih razmerah dovoli začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah, ki pa ne ogroža načela prostega gibanja oseb. Glede na učinek, ki bi ga takšni skrajni ukrepi lahko imeli na vse osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja na območju brez nadzora na notranjih mejah, bi bilo treba določiti pogoje in postopke za ponovno uvedbo takšnih ukrepov, da se zagotovita njihova izredna narava in upoštevanje načela

sorazmernosti. Obseg in trajanje vsake začasne ponovne uvedbe takšnih ukrepov bi morala biti omejena na najmanjšo možno mero, ki je potrebna za odziv na resno grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti.

(2) Prosto gibanje oseb na območju brez nadzora na notranjih mejah je ključen dosežek Unije. Ker začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah vpliva na prosto gibanje oseb, bi se morale vse odločitve o ponovni uvedbi takšnega nadzora sprejemati v skladu s skupaj dogovorjenimi merili, o čemer bi morala biti Komisija uradno obveščena, ali pa bi morala takšen ukrep priporočiti institucija Unije. V vsakem primeru bi se morala ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah še naprej uporabljati izjemoma in le v skrajnem primeru, z natančno določenim obsegom in trajanjem, temeljiti pa bi morala na posebnih objektivnih merilih in oceni o njeni nujnosti, kar bi bilo treba spremljati na ravni Unije. Kadar resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti zahteva takojšnje ukrepanje, bi morala država članica imeti možnost ponovno uvesti nadzor na svojih notranjih mejah za obdobje, ki ne presega desetih dni. Vsakršno podaljšanje tega obdobja je treba spremljati na ravni Unije.

(3) Nujnost in sorazmernost ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah bi bilo treba pretehtati glede na grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti, zaradi katere je nastala potreba za takšno ponovno uvedbo nadzora, pretehtati pa bi bilo treba tudi alternativne ukrepe, ki bi se lahko sprejeli na nacionalni ravni, na ravni Unije ali na obeh ravneh, ter učinek takšnega nadzora na prosto gibanje oseb na območju brez nadzora na notranjih mejah.

(4) Ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah bi bila izjemoma lahko potrebna v primeru resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti na ravni območja brez nadzora na notranjih mejah ali na nacionalni ravni, zlasti po terorističnih napadih ali grožnjah ali zaradi groženj, ki jih predstavlja organiziran kriminal.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. junija 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 7. oktobra 2013,

- (5) Migracij in velikega števila državljanov tretjih držav, ki prečkajo zunanje meje, samih po sebi ne bi smeli obravnavati kot grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti.
- (6) V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije je treba odstopanje od temeljnega načela prostega gibanja oseb razlagati ozko, pojem javnega reda pa predvideva obstoj dejanske, prisotne in dovolj resne grožnje, ki vpliva na enega od temeljnih interesov družbe.
- (7) Na podlagi doslej pridobljenih izkušenj v zvezi z delovanjem območja brez nadzora na notranjih mejah in da bi pripomogla k zagotavljanju usklajenega izvajanja schengenskega pravnega reda, Komisija lahko oblikuje smernice za ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah v primerih, ko je takšen ukrep potreben na začasni osnovi in v primerih, ko je potrebno takojšnje ukrepanje. Te smernice bi morale vsebovati jasne kazalnike za lažjo oceno, katere so tiste okoliščine, ki bi lahko resno ogrožale javni red ali notranjo varnost.
- (8) Kadar so v ocenjevalnem poročilu, pripravljenem v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1053/2013 z dne 7. oktobra 2013 o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾, ugotovljene resne pomanjkljivosti pri izvajanju nadzora na zunanjih mejah in da se zagotovi upoštevanje priporočil, sprejetih na podlagi navedene Uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da bi lahko ocenjeni državi članici priporočila, naj sprejme posebne ukrepe, kot so razporeditev skupin Evropskih mejnih policistov, predložitev strateških načrtov oziroma – kot skrajni ukrep in ob upoštevanju resnosti razmer – zaprtje določenega mejnega prehoda. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽²⁾. V skladu s členom 2(2)(b)(iii) navedene uredbe se uporablja postopek pregleda.
- (9) Začasna ponovna uvedba nadzora na določenih notranjih mejah, izvedena na podlagi posebnega postopka na ravni Unije, bi lahko bila utemeljena tudi v primeru izrednih okoliščin in kot skrajni ukrep, kadar je ogroženo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah zaradi trajnih resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah, ugotovljenih v okviru strogega ocenjevalnega postopka v skladu s členoma 14 in 15 Uredbe (EU) št. 1053/2013, kadar bi te okoliščine resno ogrožale javni red ali notranjo varnost na tem območju ali delu tega območja. Takšen poseben postopek za začasno ponovno uvedbo nadzora na določenih notranjih mejah bi se pod enakimi pogoji lahko začel tudi takrat, ko ocenjevana država članica hudo zanemara svoje obveznosti. Zaradi politične občutljivosti takšnih ukrepov, ki se nanašajo na nacionalne izvršne in izvršilne pristojnosti glede nadzora na notranjih mejah, bi bilo treba izvedbena pooblastila za sprejetje priporočil po tem posebnem postopku na ravni Unije prenesti na Svet, ki ukrepa na predlog Komisije.
- (10) Preden se sprejme priporočilo o začasni ponovni uvedbi nadzora na določenih notranjih mejah, bi bilo treba pravočasno v celoti preučiti vse možnosti uporabe ukrepov za reševanje nastalih razmer, tudi prek pomoči organov, uradov in agencij Unije, kot sta Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (Frontex), ustanovljena z Uredbo Sveta (ES) št. 2007/2004 ⁽³⁾, ali Evropski policijski urad (Europol), ustanovljen s Sklepom Sveta 2009/371/PNZ ⁽⁴⁾, ter ukrepov tehnične in finančne pomoči na nacionalni ravni, ravni Unije ali na obeh ravneh. Kadar so ugotovljene resne pomanjkljivosti, Komisija lahko zagotovi ukrepe finančne pomoči, s katerimi pomaga zadevni državi članici. Vsa priporočila Komisije in Sveta bi morala temeljiti na potrjenih informacijah.
- (11) Komisija bi morala imeti možnost sprejeti izvedbene akte, ki se uporabljajo takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih v zvezi s potrebo po podaljšanju nadzora na notranjih mejah.
- (12) Ocenjevalna poročila in priporočila iz členov 14 in 15 Uredbe (EU) št. 1053/2013 bi morala biti podlaga za uvedbo posebnih ukrepov v primeru resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah, in posebnega postopka v primeru izrednih okoliščin, ki ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah, kot je določeno v tej uredbi. Da bi se preprečale o pravilni uporabi te uredbe, države članice in Komisija skupaj izvajajo redna, objektivna in nepristranska ocenjevanja, ki jih Komisija usklajuje v tesnem sodelovanju z državami članicami. Ocenjevalni mehanizem sestavljajo naslednji elementi: večletni in letni ocenjevalni programi,

⁽¹⁾ Glej stran 27 tega Uradnega lista.

⁽²⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2007/2004 z dne 26. oktobra 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 349, 25.11.2004, str. 1).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2009/371/PNZ z dne 6. aprila 2009 o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Europol) (UL L 121, 15.5.2009, str. 37).

napovedani in nenapovedani obiski na kraju samem, ki jih opravi manjša skupina predstavnikov Komisije in strokovnjakov, imenovanih s strani držav članic, poročila o izidu ocenjevanja, ki jih sprejme Komisija, in priporočila za odpravo pomanjkljivosti, ki jih Svet sprejme na predlog Komisije, ustrezni nadaljevalni ukrepi, spremljanje in poročanje.

(13) Ker se cilj te uredbe, in sicer zagotovitev skupnih pravil o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah v izrednih razmerah, lahko doseže le na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(14) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča niti se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali bo to uredbo prenesla v svoje nacionalno pravo.

(15) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda pri katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾. Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.

(16) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda pri katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda ⁽²⁾. Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

(17) Ta uredba predstavlja za Islandijo in Norveško razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter

Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽³⁾, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽⁴⁾ o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo navedenega sporazuma.

(18) Ta uredba predstavlja za Švico razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁵⁾, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ⁽⁶⁾.

(19) Ta uredba predstavlja za Lihtenštajn razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola, podpisanega med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁷⁾, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ⁽⁸⁾.

(20) Za Ciper ta uredba predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003.

(21) Za Bolgarijo in Romunijo ta uredba predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2005.

(22) Za Hrvaško ta uredba predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2011.

⁽¹⁾ UL L 131, 1.6.2000, str. 43.

⁽²⁾ UL L 64, 7.3.2002, str. 20.

⁽³⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽⁴⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

⁽⁵⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽⁶⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽⁸⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 19.

- (23) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, uveljavljena zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s svobodo gibanja oseb in prebivanja. To uredbo je treba izvajati v skladu s temi pravicami in načeli.
- (24) Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) ⁽¹⁾ bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 562/2006 se spremeni:

(1) v naslovu II se doda naslednje poglavje:

„**POGLAVJE IVa**

Posebni ukrepi v primeru resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah

Člen 19a

Ukrepi na zunanjih mejah in podpora agencije

1. Kadar so v ocenjevalnem poročilu, pripravljenem na podlagi člena 14 Uredbe Sveta (EU) št. 1053/2013 z dne 7. oktobra 2013 o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda (*), ugotovljene resne pomanjkljivosti pri izvajanju nadzora na zunanjih mejah in da se zagotovi upoštevanje priporočil iz člena 15 navedene uredbe, lahko Komisija ocenjevani državi članici z izvedbenim aktom priporoči, naj sprejme določene posebne ukrepe, ki lahko vključujejo enega ali oba od naslednjih ukrepov:

- (a) razporeditev skupin Evropskih mejnih policistov v skladu z Uredbo (ES) št. 2007/2004;
- (b) predložitev strateških načrtov, ki temeljijo na oceni tveganja, vključno z informacijami o razporeditvi osebja in opreme, v presojo agenciji.

⁽¹⁾ UL L 105, 13.4.2006, str. 1.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 33a(2).

2. Komisija redno obvešča odbor, ustanovljen na podlagi člena 33a(1), o napredku pri izvajanju ukrepov iz odstavka 1 tega člena in njegovem vplivu na ugotovljene pomanjkljivosti.

O tem ustrezno obvešča tudi Evropski parlament in Svet.

3. Kadar je v ocenjevalnem poročilu iz odstavka 1 ugotovljeno, da je ocenjevana država članica hudo zanemarjala svoje obveznosti in mora zato v treh mesecih poročati o izvajanju ustreznega akcijskega načrta v skladu s členom 16(4) Uredbe (EU) št. 1053/2013, ter kadar Komisija po preteku trimesečnega obdobja ugotovi, da se stanje ne izboljšuje, lahko začne postopek iz člena 26 te uredbe, kadar so izpolnjeni vsi pogoji za to.

(*) UL L 295, 6.11.2013, str. 27.“;

(2) členi 23 do 27 se nadomestijo z naslednjim:

„**Člen 23**

Splošni okvir začasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah

1. Kadar se na območju brez nadzora na notranjih mejah pojavi resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v državi članici, lahko ta država članica izjemoma ponovno uvede nadzor meje na vseh ali določenih delih svoje notranje meje za določeno obdobje do največ 30 dni, ali za čas predvidenega trajanja resne grožnje, če ta traja več kot 30 dni. Obseg in trajanje začasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah ne presejata tega, kar je nujno potrebno glede na resnost grožnje.

2. Nadzor na notranjih mejah se ponovno uvede le v skrajnem primeru ter v skladu s členi 24, 25 in 26. V vsakem primeru, ko se odloča o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah na podlagi člena 24, 25 oziroma 26, se upoštevajo merila iz člena 23a oziroma 26a.

3. Če resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v zadevni državi članici traja dlje kot obdobje iz odstavka 1 tega člena, lahko ta država članica večkrat za obdobje do 30

dni podaljša nadzor na svojih notranjih mejah, ob upoštevanju meril iz člena 23a in v skladu s postopkom iz člena 24, in sicer iz istih razlogov, kot so navedeni v odstavku 1 tega člena, in ob upoštevanju morebitnih novih elementov.

4. Celotno trajanje ponovno uvedenega nadzora na notranjih mejah, vključno s podaljšanji iz odstavka 3 tega člena, ni daljše od šestih mesecev. V primeru izrednih okoliščin iz člena 26 se lahko to celotno obdobje podaljša na največ dve leti v skladu s prvim odstavkom navedenega člena.

Člen 23a

Merila za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah

Kadar se država članica v skladu s členom 23 ali 25(1) odloči, da v skrajnem primeru začasno ponovno uvede nadzor na eni ali več notranjih mejah ali na njihovih delih, ali da podaljša tako ponovno uvedbo, oceni, v kolikšni meri se lahko s takšnim ukrepom ustrezno odpravi grožnja javnemu redu ali notranji varnosti, ter oceni sorazmernost ukrepa glede na zadevno grožnjo. Pri pripravi take ocene država članica upošteva zlasti naslednje:

- (a) verjetni učinek groženj na njen javni red ali notranjo varnost, tudi po terorističnih napadih ali grožnjah, vključno s tistimi, ki jih predstavlja organiziran kriminal;
- (b) verjetni učinek takšnega ukrepa na prosto gibanje oseb v območju brez nadzora na notranjih mejah.

Člen 24

Postopek za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah na podlagi člena 23(1)

1. Kadar država članica načrtuje ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah na podlagi člena 23(1), o tem najpozneje v štirih tednih pred načrtovano ponovno uvedbo ali v krajšem obdobju, kadar so okoliščine, zaradi katerih je treba ponovno uvesti nadzor na notranjih mejah, znane manj kot štiri tedne pred načrtovano ponovno uvedbo, uradno obvesti ostale države članice in Komisijo. V ta namen jim država članica zagotovi naslednje informacije:

- (a) razloge za predlagano ponovno uvedbo, vključno z vsemi ustreznimi podrobnimi podatki o dogodkih, ki resno ogrožajo njen javni red ali notranjo varnost;

- (b) obseg predlagane ponovne uvedbe, s posebno navedbo dela ali delov notranjih meja, na katerih je treba ponovno uvesti nadzor meje;

- (c) imena odobrenih mejnih prehodov;

- (d) datum in trajanje načrtovane ponovne uvedbe;

- (e) kadar je ustrezno, ukrepe, ki naj bi jih sprejele ostale države članice.

Uradno obvestilo na podlagi prvega pododstavka lahko predložita tudi dve ali več držav članic skupaj.

Če je potrebno, lahko Komisija od zadevne države članice oziroma zadevnih držav članic zahteva dodatne informacije.

2. Informacije iz odstavka 1 se posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, kot se o njih uradno obvesti ostale države članice in Komisijo v skladu z navedenim odstavkom.

3. Država članica, ki poda uradno obvestilo na podlagi odstavka 1, lahko, kadar je potrebno in v skladu z nacionalnim pravom, sklene, da dele informacij označi kot tajne.

Takšna označba ni razlog, da Komisija informacij ne bi mogla dati na razpolago Evropskemu parlamentu. Pošiljanje in ravnanje z informacijami in dokumenti, ki se Evropskemu parlamentu pošljejo na podlagi tega člena, je skladno s pravili o pošiljanju tajnih podatkov in ravnanju z njimi, ki se uporabljajo za izmenjavo podatkov med Evropskim parlamentom in Komisijo.

4. Po prejemu uradnega obvestila države članice na podlagi odstavka 1 tega člena in za namen posvetovanja iz odstavka 5 tega člena lahko Komisija ali katera koli druga država članica brez poseganja v člen 72 Pogodbe o delovanju Evropske unije poda mnenje.

Če ima Komisija na podlagi informacij iz uradnega obvestila ali dodatnih prejetih informacij pomisleke glede nujnosti ali sorazmernosti načrtovane ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah ali če meni, da bi bilo ustrezno v zvezi z nekim vidikom uradnega obvestila opraviti posvetovanje, o tem poda mnenje.

5. O informacijah iz odstavka 1 ter o kateremkoli mnenju Komisije ali države članice na podlagi odstavka 4, se posvetujejo – po potrebi tudi na skupnih srečanjih – država članica, ki načrtuje ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, ostale države članice, zlasti tiste, ki jih taki ukrepi neposredno zadevajo, in Komisija, da bi po potrebi organizirale vzajemno sodelovanje držav članic ter preučile sorazmernost ukrepov glede na dogodke, zaradi katerih je treba ponovno uvesti nadzor meje, in grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti.

6. Posvetovanje iz odstavka 5 se opravi vsaj deset dni pred načrtovanim datumom ponovne uvedbe nadzora meje.

Člen 25

Poseben postopek v primerih, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje

1. Kadar je zaradi resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti v državi članici potrebno takojšnje ukrepanje, lahko zadevna država članica izjemoma takoj ponovno uvede nadzor na notranjih mejah za določeno obdobje do deset dni.

2. Kadar država članica ponovno uvede nadzor na notranjih mejah, hkrati ustrezno uradno obvesti ostale države članice in Komisijo ter jim zagotovi informacije iz člena 24(1) in navede razloge, ki upravičujejo uporabo postopka, določenega v tem členu. Komisija se lahko takoj po prejemu uradnega obvestila posvetuje z ostalimi državami članicami.

3. Če resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti traja dlje, kot je določeno v odstavku 1, se lahko država članica odloči podaljšati nadzor na notranjih mejah za večkratna obdobja do 20 dni. Pri tem zadevna država članica upošteva merila iz člena 23a, vključno s posodobljeno oceno nujnosti in sorazmernosti ukrepa, ter upošteva morebitne nove elemente.

V primeru takšnega podaljšanja se smiselno uporabljajo določbe člena 24(4) in (5), posvetovanje pa se opravi takoj potem, ko so bile Komisija in države članice uradno obveščene o odločitvi o podaljšanju.

4. Brez poseganja v člen 23(4) celotno trajanje ponovno uvedenega nadzora na notranjih mejah, ki vključuje začetno obdobje iz odstavka 1 in vsa podaljšanja iz odstavka 3, ni daljše od dveh mesecev.

5. Komisija o uradnih obvestilih, podanih na podlagi tega člena, nemudoma obvesti Evropski parlament.

Člen 26

Poseben postopek v primeru izrednih okoliščin, ki ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah

1. V izrednih okoliščinah, ko je ogroženo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah zaradi trajnih resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah, kot je določeno v členu 19a, in če te okoliščine resno ogrožajo javni red ali notranjo varnost na območju brez nadzora na notranjih mejah ali na delih tega območja, se lahko ponovno uvede nadzor na notranjih mejah v skladu z odstavkom 2 tega člena za obdobje do šest mesecev. To obdobje se lahko podaljša največ trikrat za nadaljnje obdobje do šest mesecev, če izjemne okoliščine še trajajo.

2. V skrajnem primeru in kot ukrep za varovanje skupnih interesov na območju brez nadzora na notranjih mejah, kadar z vsemi drugimi ukrepi, zlasti tistimi iz člena 19a(1), ni mogoče učinkovito ublažiti ugotovljene resne grožnje, lahko Svet eni ali več državam članicam priporoči, naj se odločijo ponovno uvesti nadzor na svoji celotni notranji meji ali na njenih določenih delih. Priporočilo Sveta temelji na predlogu Komisije. Države članice lahko zahtevajo, da Komisija takšen predlog posreduje Svetu v priporočilo.

Svet v svojem priporočilu navede vsaj informacije iz točk (a) do (e) člena 24(1).

Svet lahko priporoči podaljšanje v skladu s pogoji in postopki, določenimi v tem členu.

Predele država članica v skladu s tem odstavkom ponovno uvede nadzor na svoji celotni notranji meji ali na določenih njenih delih, o tem ustrezno uradno obvesti ostale države članice ter Evropski parlament in Komisijo.

3. V primeru, da država članica ne izvede priporočila iz odstavka 2, o svojih razlogih nemudoma pisno obvesti Komisijo.

Komisija v takšnem primeru Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni razloge, ki jih je navedla zadevna država članica, in posledice za varovanje skupnih interesov na območju brez nadzora na notranjih mejah.

4. Na podlagi ustrezno utemeljenih nujnih razlogov, povezanih z razmerami, v katerih so okoliščine, zaradi katerih je treba podaljšati nadzor na notranjih mejah v skladu z odstavkom 2, znane manj kot 10 dni pred koncem predhodnega obdobja ponovne uvedbe nadzora, lahko Komisija sprejme vsa potrebna priporočila z izvedbenimi akti, ki se uporabljajo takoj, v skladu s postopkom iz člena 33a(3). V roku 14 dni po sprejetju takšnih priporočil Komisija predloži Svetu predlog priporočila v skladu z odstavkom 2.

5. Ta člen ne posega v ukrepe, ki jih države članice lahko sprejmejo v primeru resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti na podlagi členov 23, 24 in 25.

Člen 26a

Merila za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah v primeru izrednih okoliščin, ki ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah

1. Kadar Svet kot skrajni ukrep v skladu s členom 26(2) priporoči začasno ponovno uvedbo nadzora na eni ali več notranjih mejah ali na njihovih delih, oceni tudi, v kolikšni meri se lahko s takšnim ukrepom ustrezno odpravi grožnja javnemu redu ali notranji varnosti na območju brez nadzora na notranjih mejah, ter sorazmernost ukrepa glede na to grožnjo. Ta ocena temelji na podrobnih informacijah, ki jih predloži(jo) zadevna(-e) država(-e) članica(-e) in Komisija, in na vseh drugih pomembnih informacijah, vključno z vsemi informacijami, pridobljenimi na podlagi odstavka 2 tega člena. Pri pripravi takšne ocene se upošteva zlasti naslednje:

(a) razpoložljivost ukrepov tehnične ali finančne pomoči, ki bi se lahko ali so se uporabili na nacionalni ravni, na ravni Unije ali na obeh ravneh, vključno s pomočjo organov, uradov ali služb Unije, kot je agencija, Evropski azilni podporni urad, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ali Evropski policijski urad (Europol), ustanovljen s

Sklepom Sveta 2009/371/PNZ (**), ter v kolikšni meri se bo verjetno lahko s takšnimi ukrepi ustrezno odpravilo grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti na območju brez nadzora na notranjih mejah;

(b) sedanji in verjetni prihodnji učinek morebitnih resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah, ugotovljenih v ocenjevanjih na podlagi Uredbe (EU) št. 1053/2013, ter v kolikšni meri takšne resne pomanjkljivosti resno ogrožajo javni red ali notranjo varnost na območju brez nadzora na notranjih mejah;

(c) verjetni učinek ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah na prosto gibanje oseb v območju brez nadzora na notranjih mejah.

2. Komisija lahko pred sprejetjem predloga priporočila Sveta v skladu s členom 26(2):

(a) pozove države članice, agencijo, Europol ali druge organe, urade ali agencije Unije, naj ji posredujejo dodatne informacije;

(b) opravi inšpekcijske obiske na kraju samem ob pomoči strokovnjakov iz držav članic ter agencije, Eurola ali drugih pristojnih organov, uradov ali agencij Unije, da bi pridobila ali preverila informacije, ki so pomembne za to priporočilo.

Člen 27

Obveščanje Evropskega parlamenta in Sveta

Komisija in zadevna država članica ali zadevne države članice takoj, ko je to mogoče, obvestijo Evropski parlament in Svet o razlogih, ki bi lahko zahtevali uporabo člena 19a in členov od 23 do 26a.

(*) UL L 132, 29.5.2010, str. 11.

(**) UL L 121, 15.5.2009, str. 37.;

(3) člena 29 in 30 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 29

Poročilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah

V roku štirih tednov od odprave nadzora na notranjih mejah država članica, ki je izvajala nadzor na notranjih mejah, Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, v katerem predstavi zlasti prvotno oceno in upoštevanje meril iz členov 23a, 25 in 26a, izvajanje kontrol, praktično sodelovanje s sosednjimi državami članicami, posledični učinek na prosto gibanje oseb ter učinkovitost ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah, vključno z naknadno oceno sorazmernosti ponovne uvedbe nadzora meje.

Komisija lahko poda mnenje o tej naknadni oceni začasne ponovne uvedbe nadzora na eni ali več notranjih mejah ali na njihovih delih.

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu najmanj enkrat na leto predloži poročilo o delovanju območja brez nadzora na notranjih mejah. Poročilo vsebuje seznam vseh odločitev o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, ki so bile sprejete v zadevnem letu.

Člen 30

Obveščanje javnosti

Komisija in zadevna država članica o odločitvi o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah usklajeno obvestita javnost ter navedeta zlasti začetek in konec trajanja takšnega ukrepa, razen če obstajajo pomembni varnostni razlogi, da se to ne stori.“;

(4) vstavi se naslednji člen:

„Člen 33a

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

(*) UL L 55, 28.2.2011, str. 13.“;

(5) vstavi se naslednji člen:

„Člen 37a

Ocenjevalni mehanizem

1. V skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije in Pogodbo o Evropski uniji ter brez poseganja v njune določbe o postopku zaradi kršitve se izvajanje te uredbe s strani posameznih držav članic oceni s pomočjo ocenjevalnega mehanizma.

2. Pravila o ocenjevalnem mehanizmu so določena v Uredbi (EU) št. 1053/2013. V skladu s tem ocenjevalnim mehanizmom države članice in Komisija, da bi se prepričale o pravilni uporabi te uredbe, skupaj izvajajo redna, objektivna in nepristranska ocenjevanja, ki jih usklajuje Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami. V okviru tega mehanizma manjša skupina, ki jo sestavljajo predstavniki Komisije in strokovnjaki, imenovani s strani držav članic, vsako državo članico oceni najmanj vsakih pet let.

Ocenjevanja lahko sestavljajo napovedani ali nenapovedani obiski na kraju samem na zunanjih ali notranjih mejah.

Komisija je v skladu s tem ocenjevalnim mehanizmom pristojna za sprejemanje večletnih in letnih ocenjevalnih programov ter ocenjevalnih poročil.

3. V primeru morebitnih pomanjkljivosti se lahko na zadevne države članice naslovi priporočila za njihovo odpravo.

Kadar so v ocenjevalnem poročilu, ki ga sprejme Komisija v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 1053/2013, ugotovljene resne pomanjkljivosti pri izvajanju nadzora na zunanjih mejah, se uporabljata člena 19a in 26 te uredbe.

4. Evropski parlament in Svet je treba obveščati v vseh fazah ocenjevanja in jima posredovati vse ustrezne dokumente v skladu s pravili, ki veljajo za tajne dokumente.

5. Evropski parlament je treba takoj in v celoti obvestiti o vsakem predlogu za spremembo ali nadomestitev pravil iz Uredbe (EU) št. 1053/2013.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 22. oktobra 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
V. LEŠKEVIČIUS

Izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije

Evropski parlament, Svet in Komisija pozdravljajo sprejetje uredbe o spremembi Zakonika o schengenskih mejah za zagotovitev skupnih pravil o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah v izrednih razmerah ter uredbe o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda. Menijo, da sta ta nova mehanizma ustrezen odgovor na poziv Evropskega sveta, ki se je v sklepih z dne 24. junija 2011 zavzel za izboljšanje sodelovanja in vzajemnega zaupanja med državami članicami v schengenskem območju ter za učinkovit in zanesljiv sistem spremljanja in ocenjevanja, da se zagotovijo uveljavljanje skupnih pravil ter okrepitev, prilagoditev in razširitev meril na podlagi pravnega reda EU, pri čemer je opozoril, da je treba evropske zunanje meje upravljati učinkovito in dosledno na podlagi skupne odgovornosti, solidarnosti in praktičnega sodelovanja.

Menijo tudi, da bo ta sprememba Zakonika o schengenskih mejah okrepila usklajevanje in sodelovanje na ravni Unije, pri čemer bo zagotovila merila za vsakršno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah s strani držav članic, pa tudi mehanizem na ravni EU za odzivanje v resnično kritičnih razmerah, ki bi lahko ogrozile delovanje celotnega območja brez nadzora notranjih mej.

Poudarjajo, da je ta novi ocenjevalni sistem mehanizem na ravni EU, ki bo zajel vse vidike schengenskega pravnega reda in pri katerem bodo sodelovali strokovnjaki iz držav članic, Komisije in ustreznih agencij EU.

Zavedajo se, da se je treba o vsakem prihodnjem predlogu Komisije za spremembo tega ocenjevalnega sistema posvetovati z Evropskim parlamentom, da bi se pred sprejetjem končnega besedila čim bolj upoštevalo njegovo mnenje.
